TUNTURILATU 1/2016

Mikko Suominen

Vitivalkoiset metsät ja kaamoksen värisävyt tarjosivat kauneutta reitin varrella.

Kolbma kaamoksessa 12

Owla hiihtää ja vaeltaa 2

Elina hoitaa jäsenasioita 3

Pöyrisjärven lautturit 5

Iijoen puolesta 6–7

PUHEENJOHTAJALTA

Autiotupavuosi käynnistää juhlavuoden

Tunturiladun 70-vuotisen historian juhlistaminen on jo alkanut mitä sopivimmalla tavalla: autiotuville ja kammeille on viety juhlavuoden teemaan ”Autiotupavuosi” liittyviä vetoomuksia niiden säilyttämisen ja kunnossapitämisen puolesta.

Näin toimien ja esimerkkiä näyttäen olemme tunturilatulaisuuden ytimessä.

* * *

Miten voimme parhaiten varmistaa tämän hienon aatteen elossa säilymisen ja leviämisen?

Tuomalla sen nykyaikaan, uuden sukupolven retkeilijöiden ja luonnossa liikkujien tietoisuuteen. Meidän on etsittävä kaikilta suunnilta mahdollisuuksia sanoman eteenpäin viemiseksi.

Yhteistyö yli rajojen eli verkostoituminen kuten se nykyään lyhyesti ilmaistaan, on tässä avainasemassa.

* * *

Tunturikerhot voivat lisätä vielä merkittävästi yhteistyötä toisten kerhojen kanssa, unohtamatta muita latuyhdistyksiä ja myös laajemminkin luonnossa liikkuvia tahoja sekä ryhmiä.

Kannustankin kerhoja kutsumaan avoimesti kaikki kiinnostuneet mukaan tapahtumiin ja retkille tai vaelluksille.

Juhlavuoden VaVa-leiri on tästä yhtenä esimerkkinä.

* * *

Uusien internet-sivujen valmistuminen koittaa, samalla sosiaalisen median kanavia otetaan laajempaan käyttöön ja markkinointisuunnitelmaa päivitetään parhaillaan ajan tasalle.

Näillä eväillä voimme ”rummuttaa viestiä” huomattavasti entistä tehokkaammin. Suuren yleisön tietoisuuden saavuttaminen on pitkän ajan tavoitteena ja siihen liittyen olennaisena ”sivutuotteena” on Tunturiladun vision kirkastaminen.

Olen avannut keskusteluja ja neuvotellut alustavasti muutaman yhteistyötahon kanssa, näistä tarkemmin seuraavassa lehdessä.

* * *

Mikäpä olisikaan hienompaa kuin saavuttaa juhlavuonna 3 000 jäsenen rajapyykki!

Otetaan tämä yhteiseksi tavoitteeksi ja heitänkin tässä samalla haasteen kerhoille: mikä kerho pystyy kasvattamaan suhteellisesti eniten jäsenmääräänsä?

Kari Halinen

Owlan tämä vuosi

Lapinkävijät Owlan tunturikerhossa aloitimme kymmenennen toimintavuotemme. Mennyt talvenaloitus vuoden 2015 lopulla Oulun seutuvilla on muistissa lauhana liukkailla kulkuteillä.

Owlan kerhotoimikunta on suunnitellut retkiä pohjoiseen jotta hiihtäminenkin olisi varmasti mahdollista. Tätä Tunturilatulehteä luettaessa olemme jo järjestäneet Suomen Ladun kampanjoiman valtakunnallisen YHDESSÄ hiihtoretken Tervareitillä Sankivaarassa Haukiputaan Ladun kanssa.

Soidensuojelualueella Simon Martimoaavalla järjestämme 20.2. perinteisen hiihtoretken mahdollisesti Koivuselän kämpälle.

Tunturiladun 70 vuoden täyttymistä juhlistamme helmi-maaliskuun vaihteessa Kalottireitillä Kilpisjärvellä autiotupahiihtovaelluksella Kuonjarjoen ja Meekon tupien kautta Pitsukselle, josta on mahdollista yrittää Haltin valloitusta. Samalla viemme Tunturiladun autiotupavetoomuksen ja tulitikut autiotuville.

Perinteisen hiihtovaelluksemme aloitamme tänä vuonna yöpyen aluksi Ritsemissä. Sieltä lähdemme hiihtovaellukselle kohti Svenska Turisföreningenin Sitasjauren ja Hukejauren tupia. Hukejauresta muutaman kilometrin päästä siirrymme Norjan puolelle. Neljän tuvan, Gautelishytta, Caihnavaggihytta, Cunojavrihytta ja Hunddalshytta, kautta hiihdämme tavoitteena Katterat, josta matkaamme Narvik-Boden junalla Abiskoon.

Kevään kerhoviikoksi huhtikuussa olemme varanneet hohtavat hanget ja Susikyrön vanhan kämpän. Toukokuun alun perinteinen hellehiihto Kilpisjärvellä samanaikaisesti Vain kaksi kalaa -pilkkikilpailujen kanssa kruunannee aurinkoiset ja lumiset hanget.

Suon valmistautumista kesään käymme tutkimassa 11.6. Martimoaavalla. Liekö hilla jo silloin kukassa.

Perinteinen ja suosittu tunturikasvikurssi järjestetään jälleen heinäkuussa Kilpisjärvellä Saanan rinteillä, Mallan luonnonpuistossa, Jäämeren rannalla ja Skibottenissa.

Kesävaellus heinä- elokuun vaihteessa suuntautuu Kebnekaisen tunturihotellin ja mahdollisen Kebnekaisen huipunvalloituksen jälkeen Kungsledenia seuraten Signin, Kaitumjauren ja Teusajauren STF tupien kautta alas tienvarteen Vakkotavarreen ja yöpymään Kebnatsista lautalla Saltoluoktaan.

Perinteisesti kesävaelluksella mukanamme on vaeltanut nuoria toivottavasti ensi kesänäkin. Syyskuussa luontokurssi Kilpisjärvellä luo hyvät mahdollisuudet luonnossa liikkumiseen.

Syksyn kerhoviikolla Susikyrössä voit seurata tunturei den paljakoilla maaruskan etenemistä. Soppamarjat ovat vielä hyvin kerättävissä tunturei den rinteiltä.

Kiinnostuitko? Lähde retkillemme mukaan.

Owla
Hannu Liljamo

Reitti tulevalla Owlan hiihtovaelluksella Hunddallshyttenilla.

Ovtsista päivää!

Kerhomme vuosikokouksessa marraskuussa oli hiukan hiljainen ja apea tunnelma. Ritviksen ilmoittaessa puheenjohtaja-, sihteeri-, ym. toimihenkilökautensa päättyväksi tähän.

Kysyttäessä ehdokkaita uudeksi puheenjohtajaksi ei käsiä noussut, eikä minä, minä, huutoja kuulunut. Niinhän siinä kävi, että kohdalleni osui Jytky.

Kierrätys on trendikästä. Nyt alkaa vanhojen puheenjohtajien kierrätys. Alkavan vuoden toimintaan kaipailemme toki uusiakin osallistujia.

Viime vuoden retkistä minulle uusi oli Lemmenjoen kansallispuisto. Venematkan ja teltta-yön jälkeen nousu ”hengenahistuksenmäkeä” ylös, ja viimein Morgamojan kämpälle tulo maistui makealle.

Ritviksen kertomukset kultamiehistä ja Petronellan kukkuloista ovat vertaansa vailla. Seuraavina päivinä näimme toisenlaista Lappia. Kaivinkoneita ja sorakasoja. Konekaivuu loppuu lähivuosina, kuinkahan onnistuu puronvarsien entisöinti?

Kerhoviikko Susi-Talaksen kämpällä sujui lähes entiseen malliin. Variksenmarjasato näytti vaatimattomalta ja tatteja ei löytynyt mistään. Sarmilla kävijät näkivät runsaampia marjamättäitä.

Varsinainen marjaretki tehtiin Talasvaaralle. Pienellä hakemisella ämpärit saatiin täyteen ja talkoot jatkuivat kotona mehunteolla.

Tapaninpäivänä päivä oli jo kukon askeleen verran pitempi. Nyt kukko on kävellyt jo lähes harppomalla. Kesästä ei kannata vielä puhua, kun vasta saimme talvikelin Keski-Suomeenkin, ainakin pakkasta.

Toivotan kaikille hyvää alkanutta vuotta

Seppo Pihkasalo

Ritvis jätti toimihenkilötehtävät Ovtsissa.

Johtajasusi 124 liittyi ikuisten vaeltajien joukkoon

Johtajasusi numero 124 Veikko Tyrväinen on liittynyt ikuisten vaeltajien joukkoon lokakuussa 2015 pitkän sairauden jälkeen.

Veikko seurasi vaimoaan Mirjamia tunturisusi numero 1264, jonka maallinen vaellus päättyi vuonna 2014.

Veikko, hymyilevä herrasmies, velikulta, on tullut minulle tutuksi jo Varkauden ladun ajoilta ja sitten myöhemmin Tunturikerho Njealljen toiminnassa.

Me vanhemmat tunturilatulaiset ja Suomen ladun ainakin erävaelluskilpailuissa kautta Suomen kulkeneet, muistamme hyvin kaksi velikultaa Veikon ja Eskon.

Erävaelluskilpailut olivat heille "täyttä totta", jossa huumorin kukka kukoisti ja rasteilla nauru raikui. Eskon päässä keikkuvaa Pekka Puupää hattua ei voinut olla huomaamatta ja rasteilla Veikon tietomäärä tuli punnittua. Tehtävien ratkaisuja tehtiin yhdessä, parhain päin, jos jotain ei tiedetty, niin kyllä keksittiin! Veikon kynästä ovat monet vaelluskilpailujen visaiset kysymykset syntyneet, hyvä oppi niiden laatimiseen on tullut vuosien erävaelluskilpailujen kokemusten myötä. Huusipladetin toimittajanakin Veikko ennätti myös toimia, tosin vain yksillä kesäpäivillä vuonna 1988, jotka olivat Kangaspellolla Kangaslammilla. Toimittajan ura tosin jäi lyhyeen, mutta muistoissa elää.

Veikon ja Mirjamin sydäntä lähellä oli Lappi ja erityisen rakas paikka siellä viimeiset vuodet oli Muotkan ruoktu, jonka ystäviin he kuuluivat ja vierailivat siellä siihen saakka, kun terveytensä puolesta pystyivät.

Historian kirjoissa Veikon muisto tulee säilymään Hänen suunnittelemansa Njealljen hihamerkin kautta, joka otettiin käyttöön vuonna 1971. Tunturisusien rääthyyn Hän siirtyi saatuaan Tunturisuden arvon no 1217 vuonna 1975 ja johtajasuden arvon no 124 vuonna 1977.

"Näitkö Lapin lyhyen suven, sen taivaan kirkkauden ja pilvien pakenevat varjot suurtuntureitten rinteillä? Elitkö ylämaitten syksyn, kun aurinko upposi maailman äärelle ja varjot venyivät laaksomaissa – kun usva aamuisin kohosi vuorien rinteille – kun tuli viluinen tuuli, karisti lehdet, koristi maat, kirjoi jäänvihreät jäkälämatot? Tai näitkö, miten lumilieskat pöllysivät ja nuolivat ylhäisiä maita – tai näitkö, miten valkoisten pyramiidien yllä sahasivat kylmät, äänettömät valot – miten otavan kuvio kääntyi yön mustalla pohjalla –?"

E.N. Manninen

Lämmöllä muistaen
Lea Sarkeala
X-Kellokas

Kolbman kuulumisia

Syksyllä ja alkuvuodesta on Kolbman toiminnassa ollut kaksi tavallista kiinnostavampaa tapahtumaa ja meneillään on Tunturiladun kevätpäivien valmisteluprojekti.

Marraskuussa järjestimme yleisötapahtuman Tampereen pääkirjastossa Metsossa. Aiheena oli Lapin erämaiden rakennusperintö. Tietokirjailija **Manu Humppi** kertoi Lapin vanhoista autiotuvista ja kammeista, vanhasta rakennusperinnöstä sekä rakennusten kehitysvaiheista.

Saimme kuulla myös autiotupajärjestelmän kehittymisestä sen alkuvaiheista aina nykyaikaan asti. Manu Humpin luento perustui hänen diplomityöhönsä, jonka pohjalta on julkaistu kirja *Kammit ja autiotuvat*, *Lapin kairojen kulttuuriperintö*.

Illan toinen luennoitsija oli sairastunut ja hänen tilallaan saimme kuulla lyhyen improvisoidun selostuksen autiotuvista ja talkoista. Parin tunnin luennolla oli yleisöä taas mukavasti 120 henkeä ja se innostaa järjestämään jatkossakin avoimia yleisötilaisuuksia.

Vuoden vaihteen tienoilla Kolbman kaamosvaeltajat veivät jo kuudelle autiotuvalle vetoomukset ja tikkuaskit.

Vetoomus autiotupien säilymisen puolesta alkaa olla aiheellinen, sillä viime kesänä talkoilla rakennettua Tammikämppää ei ole vieläkään saatu valmiiksi käyttökuntoon.

Tammikuun alkupuolella kerhoillassamme kävi **Joel Ahola** kertomassa retkeilystä läskipyörillä. Jos on kyllästynyt vaeltamaan suksia sujutellen tai jalkoja heilutellen, niin maastopyöräillen saa vaellukseen reipasta vaihtelua.

Neljä tuumaa leveillä "läskirenkailla" voi hyvin pyöräillä vaikeassakin maastossa ja jopa talvella, jos hanki tai kelkkaura kantaa. Joelin ja kaverinsa talviset pyörävaellukset Käsivarressa olivat melkoista seikkailua ja ongelmat erilaisia kuin ahkion vetäjillä.

Pyöräilijät olivat kokonaan kelkkauriin sidottuja ja niilläkin etenemiseen vaikutti uran laatu. Toisin sanoen oliko siinä ajanut poromies hitaalla työkelkalla vai "joutenkelkkailija" kapeatelaisella kilpakelkalla.

Kesäkelillä pyörävaelluksella on vähemmän ongelmia ja raskaasti lastattu pyörä kulkee kevyesti. Jopa niin kevyesti, että pyörä kelluu laukkujen varassa jokien ylitse. Mielenkiintoisen illan aikana noin 40 henkeä sai kuulla monipuolisen esityksen läskipyöräilyn ominaisuuksista.

Parina viikonloppuna olemme valmistaneet ahkiota talkoilla. Lasikuitufirmassa teetimme kahdeksan ahkionaihiota, joita sitten tuunasimme valmiiksi. Paikaksi meille järjestyi Tampereen Ammattikorkeakoulun verstas.

Osa ahkioista valmistettiin kerholle vuokra-ahkioksi.

Näillä näkymin edetään Tunturiladun juhlavuotena kohti Kolbman 50-vuotisjuhlavuotta.

Joutenkulkija jostakin

Talkoilla tehdyt ahkiot odottavat lumille pääsyä.

Elina Silkelä on hoidellut jäsenasioitamme tammikuusta lähtien.

Tunturiladun uusi jäsensihteeri esittäytyy

Luminen tervehdys kaikille!

Aloitin Tunturiladun jäsensihteerinä vuoden alusta **Tiinan Loisan** jäätyä varahenkilöksi minua tarvittaessa avustamaan.

Olen 30-vuotias uunituore tunturilatulainen (kavtsilainen). Tykkään retkeilystä, kissoista ja harrastan aktiivisesti aikidoa.

Näitä kolmea voi harmi kyllä hyvin harvoin yhdistää – jos ei lasketa keväisiä Jurmon reissuja, joissa voi bongata lempiluontohavaintoni, vapaan kotikissan, ja tehdä ukemeita villapaidassa kevätaurinkoisilla mättäillä.

Olen ollut töissä Suomen Ladulla jäsensihteerin vuorotteluvapaan sijaisena sekä tapahtumakoordinaattorina, joten Suomen Latu on sitä kautta minulle tuttu.

Siirryn uteliaisuudella Suomen Ladun vapaaehtoistyön puolelle ja tunturilatulaisuuden alkuaskelille.

Minua saa lähestyä kaikissa jäsenasioissa! Ladulla tavataan,

Elina Silkelä
elina.silkela@tunturilatu.fi

Onnittele 70-vuotiasta Tunturilatua

Juhlavuoden kunniaksi Tunturilatu haluaa kerätä Tunturiladun historiaa ja toimintaa jäseniensä ja Tunturiladun toiminnassa mukana olleiden kertomana. Aiheena ovat kolme teemaa, joihin jokaiseen toivomme tuotavan esille omat tarinansa:

–Miten tulin Tunturilatuun/tunturikerhotoimintaan mukaan?

–Mitä toiminta on tuonut minulle?

–Miten toivon Tunturiladun/kerhojen toiminnasta jatkossa?

Aineistosta tehdään kuvallinen julkaisu, jota on mahdollista tilata myös itselleen.

Jos päädyt kirjoittamaan omista kokemuksistasi niin oletusarvoina hyväksyt seuraavat asiat:

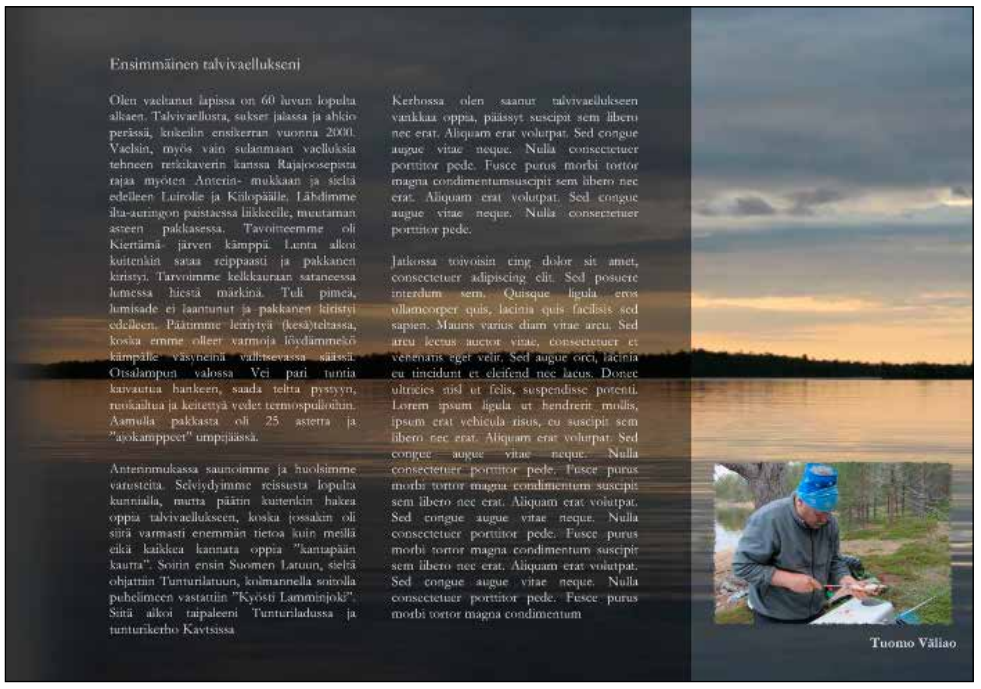
–Sinulla on käytettävissä yksi vaaka-A4 sivu, johon sijoitetaan kuvat ja teksti.

–Teksti 1250 merkkiä välilyönteineen (palsta)- maksimi 2500 merkkiä (2 palstaa), mikä tarkoittaa noin 150–300 sanaa.

-Tunturiladulla on julkaisuoikeus kuviin ja tekstiin.

-Tunturiladulla on oikeus valita kuvia ja muokata tekstiä sitä oleellisesti muuttamatta, taittoteknisistä syistä.

Kuva-aiheet tekstiin liittyen, ainakin kirjoittajan omakuva on suotavaa.

Ensimmäinen talvivaellukseni

Olen vaeltanut lapissa on 60 luvun lopulta alkaen. Talvivaellusta, sukset jalassa ja ahkio perässä, kokeilin ensikerran vuonna 2000. Vaelsin, myös vain sulanmaan vaelluksia tehneen retkikaverin kanssa Rajajoosepista rajaa myöten Anterin- mukkaan ja sieltä edelleen Luirolle ja Kiilopäälle. Lähdimme ilta-auringon paistaessa liikkeelle, muutaman asteen pakkasessa. Tavoitteemme oli Kiertämä- järven kämppä. Lunta alkoi kuitenkin sataa reippaasti ja pakkanen kiristyi. Tarvoimme kelkkauraan sataneessa lumessa hiestä märkinä. Tuli pimeä, lumisade ei laantunut ja pakkanen kiristyi edelleen. Päätimme leiriytyä (kesäteltassa, koska emme olleet varmoja löydämmekö kämpälle väsyneinä valtisevassa säässä). Otsalamput valossa Vei pari tuntia kuivaurtua hankeen, saada teltta pystyyn, ruokailtua ja keitettyä vedet termospulloihin. Aamulla pakkasta oli 25 astetta ja "ajokamppeet" umpijäässä.

Anterinmukassa saunoimme ja huolsimme varusteita. Selviydyimme reissusta lopulta kuntoilla, mutta päätin kuitenkin hakea oppia talvivaellukseen, koska jossakin oli siirä varmasti enemmän tietoa kuin meillä eikä kaikkea kannata oppia "kantapään kautta". Soirin ensin Suomen Latuun, sieltä objattiin Tunturilatuun, kolmannella soitolla puhelimeen vastattiin "Kyösti Lamminjoki". Siitä alkoi taipaleeni Tunturiladussa ja tunturikerho Kavtsissa

Kerhossa olen saanut talvivaellukseen vaatikaa oppia, päässyt suscipit sem libero nec erat. Aliquam erat volutpat. Sed congue augue vitae neque. Nulla consectetuer porttitor pede. Fusce purus morbi tortor magna condimentumsuscipit sem libero nec erat. Aliquam erat volutpat. Sed congue augue vitae neque. Nulla consectetuer porttitor pede.

Jatkossa toivoisin cing dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Sed posuere interdum sem. Quisque ligula eros ullamcorper quis, lacinia quis facilisis sed sapien. Mauris varius diam vitae arcu. Sed arcu lectus auctor vitae, consectetuer et venenatis eget velit. Sed augue orci, lacinia eu tincidunt et eleifend nec lacus. Donec ultricies nisl ut felis, suspendisse potenti. Lorem ipsum ligula ut hendrerit mollis, ipsum erat vehicula risus, eu suscipit sem libero nec erat. Aliquam erat volutpat. Sed congee augue vitae neque. Nulla consectetuer porttitor pede. Fusce purus morbi tortor magna condimentum suscipit sem libero nec erat. Aliquam erat volutpat. Sed congue augue vitae neque. Nulla consectetuer porttitor pede. Fusce purus morbi tortor magna condimentum suscipit sem libero nec erat. Aliquam erat volutpat. Sed congue augue vitae neque. Nulla consectetuer porttitor pede. Fusce purus morbi tortor magna condimentum

Tuomo Väliao

Mallisivu juhlajulkaisusta.

Tuomo Väliaho
Rantalankatu 8 as.2
39700 Parkano
+358 40 504 2926
tuomo.valiaho@ippnet.fi

Lähetysohjeita:

–Sähköpostiin vain tekstit, mielellään Word-tiedosto.

–Kuvat (ja myös tekstit) sähköisesti muistikortilla/cd-levyllä/muistitikulla annettuun osoitteeseen tai pilvipalveluun (erillinen ohje saatavissa Tunturilatu-lehdestä).

–Kuvien tiedostomuoto JPG.

–Kuvia ei tarvitse käsitellä vaan ne voi lähettää sellaisenaan.

–Kuvat/tekstit fyysisinä paperikopioina annettuun osoitteeseen.

–Liitä mukaan palautuskuori varustettuna osoitteella ja postimerkillä, jos haluat aineiston palautusta.

Aineiston lähetys maaliskuun 2016 loppuun mennessä. Kirjoituksia kuitenkin otetaan mieluiten vastaan mahdollisimman pian, että ei tule lopussa ruuhka.

Lisätietoja voit kysyä lähetysosoitteesta.

Ei muuta kuin muistelemaan.

Terveisin Tunturiladun juhlavuoden toimikunnan puolesta
Raimo Pahkala

Kesätuvat ovat yhä käytössä.

Telttasauna Pohjois-Paallojärven eteläpäässä kruunasi vaelluksen.

Lukuisat hiekkarannat ovat tyypillisiä Pöyrisjärven erämaassa.

Järvimaisema reunustaa harjuja.

Buolzzatin harjuketju katkeaa Pöyrisjärveen, mutta jatkuu toisella rannalla.

Talviset terveiset Alppaksesta

Tulihan se talvi lopulta, vesisateiden ja pimeyden jälkeen.

Lunta on satanut jonkin verran, mutta ei vielä maastoon saa latuja. Pakkasta oli mukavasti vuoden alussa, jäätyihän maa ennen lumen tuloa. Toivottavasti tulee lisää pyryjä, pääsisi hiihtelemään.

Syyskokous oli historiallinen, minut vapautettiin kerhotoimikunnasta, missä olin kerhon perustamisesta alkaen vain 31 vuotta. Samoin sain vapautuksen sihteerin toimesta, jossa toimin neljä vuotta lyhyemmän aikaa.

Oli jo aika päästä eläköitymään, onneksi löytyi henkilöt tilalle, tarvitaan uusia tuulia toimintaan, oli liikaa yhden ihmisen hoidossa.

Kuitenkin jatkan vielä toistaiseksi rahastonhoitajan ja jäsensihteerin toimessa.

Tammikuussa aloitimme kerhoillan risukeittimien parissa.

Helmikuussa retkeillään viikonloppu Evolla. Toiminta painottuu ulkotapahtumiin.

Toukokuussa jatketaan Kuokten kanssa jo perinteiseksi muodostunutta viikonlopun retkeilyä, reitti on vielä suunnittelun alla.

Tunturiladun 70-vuotistapahtumiin pyritään osallistumaan mahdollisuuksien mukaan.

Liikunnallista alkanutta vuotta
terveisin **Marja-Liisa**

Retkeilyn ja olemisen mietteitä

Tuli tässä eräänä päivänä vastaan joku. Olin kuullut hänestä aikaisemmin eri yhteyksissä ja eri paikoissa. En ymmärtänyt että joku oli niin monipuolinen, taitava ja yllätyksellinen.

Joku teki jotakin, joku oli käynyt jättäen tuskin jälkiä, siivoten omat ja muitten jäljet. Jätti vielä kiehisetkin puupinon päälle kaminan lähelle. Joku korjasi särkyneen hyllytason ja oikaisi askelman. Joku oli jättänyt rumat jäljet tulipaikalla, joku viestitteli veistäen, joku veisti väärään paikkaan. Joku poltti tyhjät säilykepurkit nuotiossa ja joku jätti ne siihen. Joku ei jaksa viedä niitä pois, mennessään tyhjemmällä repulla eteenpäin. Joku vain tekee näin, joku näkymätön.

Kyllä joku oli käynyt sielläkin, paikassa missä harva ihminen käy. Tai onko näin että joku on kaikissa paikoissa? Joku, joku kulkija.

Joku oli ollut jotain mieltä jostain, aina on joku eri mieltä, joku oli samaa mieltä. Joku pistää aina paremmaksi, joku korottaa ääntään ja joku pistää halvalla. Joku oli nauranut ja joku oli ihaillut. Joku oli tosi ystävällinen.

Joku pitäisi sitä ja joku pitäisi tätä, joku ei vain näe sitä ja tätä. Joku oli kuitenkin kuullut että asia ei ole näin. Joku tietää kaiken kaikesta.

Katselin kaukaa kun joku käveli polulla, kehon asento ei ollut tutun näköinen, mutta joku se oli. Pitäisikö tutustua? Joku voi opettaa jotakin. Joku vieras se oli.

Joku oli taas käynyt siellä. Ja juuri ennen kun itse menin sinne. Kuulin että joku oli lähtenyt jatkamaan, mutta minne, sitä ei joku tiennyt. Joku kertoo tarinan ja joku jatkaa sitä, miten joku voi saada tolkkua siitä?

Joku huusi jossain. Ääni kulkeutui kuuluvasti moneen suuntaan. Miksi joku huutaa ja vielä näin kovalla äänellä? Käykö joku tarkistamassa tilanteen? Kyllä joku varmaan selvittää asian.

Aikaa kului. Joku kertoi että jotain oli tapahtunut, että joku oli eksynyt. Liekö löytänyt perille? Joku tiesi että joku oli sopivasti tullut avuksi. Joku tiesi varmasti että joku oli uponnut suohon.

Jokunen

Jierstijoen suu kierrettiin kahlaamalla Pöyrisjärven särkkää pitkin.

Kumpelaisten kanssa retkellä Pöyrisjärvellä

Olin tehnyt kaksi ahkiovaellusta Pöyrisjärven erämaa-alueelle vuosina 2006 ja 2013 ja toiveenani oli ollut päästä sinne myös sulan maan aikana.

Huomasin kumpelaisten olevan lähdössä sinne ja tietysti halusin päästä mukaan. **Jouko Koivu** hyväksyi heti tuntematto-man logilaisen ryhmäänsä. Matkajärjestely sujui osaltani tosi hienosti, kun **Tapio** ja **Anna-Lea Vartiainen** poimivat minut autoonsa Rovaniemellä, jonne olin matkustanut mukavasti yöjunalla muitten ajaessa pitkän matkan Joensuun seudulta Näkkälään asti.

Ryhmällämme oli tapaaminen Näkkälässä Pöyrisjärvelle vievän polun parkkipaikalla ja kuin ihmeen kaupalla kaikki olivat paikalla 15 minuutin sisällä sovitusta ajasta.

Vaatteitten vaihdon ja esittelyn jälkeen lähdimme itään päin ensimmäisen päivän etapille, joka ei ollut pitkä, mutta sisälsi jonkin verran nousua.

Majoituimme pienen järven rannalle ja tutustuminen toisiimme jäi tuonnemmaksi, koska sateen vuoksi kaikki pujahtivat telttoihinsa. Meitä rinkan kantajia oli kaikkiaan kymmenen, ja meillä oli kahdeksan telttaa, joten yksin majoittuvia oli kuusi.

Minulle oli **Kukkosen Pirjo** soittanut ja pyytänyt teltta- ja ruokakaveriksi ja se tuntui tosi kivalta ja kodikkaalta. Oli mukavaa puuhailla yhdessä. Lisäksi kaksi liikkui pyörillä ja yksi kumpelainen oli ihan omin päin miehensä kanssa Pöyrisjärvellä.

Seuraavana päivänä kävelimme rinkkojen kanssa viitisentoista kilometriä ja saavuimme Pöyrisjärven autiotuvalle. Juuri ennen kämpälle saapumista oli vaelluksemme ensimmäinen varsinainen kahluuosuus pitkin järven hiekkasärkkää. Autiotuvan läheisyyteen nousi telttakylä.

Ainoastaan Vartiaiset jäivät sisämajoitukseen, sillä Anna-Leaan iski kesäflunssa, jota hän paranteli pesemällä kylmässä vedessä tukkansa heti seuraavana iltana! Aika reipasta.

Telttakylä pysyi paikallaan neljä yötä ja järjestely tuntui oikein hyvältä, sillä päiväretkikohteita riitti. Pihapiiri alkoi tuntui kodilta ja kotoiselta ja ympärillä oli avaruutta, mitä katsella.

Olin vähän pelännyt telttailua hiekkaisessa maastossa, mutta aluskasvillisuutta oli kuitenkin sen verran, ettei hiekasta ollut riesaa (kuten joskus melontaretkillä).

Aiemmilla talviretkilläni olin käynyt Pöyrisjärven erämaa-alueella vain itäosissa ja itse Pöyrisjärvi ja sen lähistöt olivat jääneet näkemättä. Siltäkin osin retki täytti toiveeni.

Pöyrisjärven seutu eroaa paljon muusta Lapin maisemasta. Korkeuseroja on vähän.

Itse Pöyrisjärvi on yli 400 metrin korkeudessa, joten korkeimmille tuntureillekaan ei ole kovaa kiipeämistä. Norjan rajalla oleva Tierbmesvarri on 616 metriä korkea ja Jierstavarri 646 metriä. Muuten maasto on tasaista.

Soita on melko runsaasti ja saimme ihailla myös palsoja, jotka valitettavasti ilmaston lämpenemisen vuoksi ovat mataloitumassa. Alueella on runsaasti hietikoita ja ne ovat tämän paikan erikoisuus. Hiekkaa on paljon ja maasto kumpuilee hiekkadyyneissä. Hienoja katajapensaita on hiekkadyyneillä runsaasti.

Saimme ihailla dyynien kukkaloistoa. Vaikutuksen teki vanamojen paljous, kun ne olivat kukassa valtavina mattoina. Tuoksu oli tosi hieno. Paljon oli muitakin kukkia, osa jo kukkineita, mutta vanamon kukinta ja runsaus teki ainakin minuun suurimman vaikutuksen.

Näimme mm. kaarlenvaltikan, pikkulaukun, vilukon, siniyökönlehden, kihokin, suopursun ja hillan. Kasvit olivat paljon myöhässä etelän kasveista.

Valoisaa riitti läpi yön. Tämä kesä ei ollut hillavuosi, vain jokunen kypsä hilla löytyi. Tavallisina kesinä Pöyrisjärven ympäristön suot ovat hillastajien paratiisi.

Kalastus on myös Pöyrisjärvellä yleensä satoisaa. Tapio onnistuikin saamaan yhden päivän kalastusluvallaan kalaa muillekin maisteltavaksi. Hyvää oli.

Päivät kuluivat päiväretkiä tehden. Aamut olivat kiireettömiä, mutta lähdimme kuitenkin ajoissa ja tulimme myös takaisin leiriin ajoissa ja siten jäi luppoaikaa.

Sää ei kovasti suosinut, sillä lämpötila oli siinä 13–15 asteen tienoilla ja pientä sadetta tuli silloin tällöin, mutta kaatosateeseen emme joutuneet ja pienen sateen jälkeen alkoi heti kuivuminen.

Keskiviikko oli poikkeuspäivä. Aurinko paistoi koko päivän ja lämpötila nousi. Yhden kauniin päivän ansiosta tuntuu melkein kuin koko retki olisi ollut aurinkoinen.

Naapanmellan dyynejä.

Sinä päivänä istuimme Pöyrisjärven länsirannalla ihailemassa upeaa hiekkarantaa ja ihmettelimme, olemmeko Suomessa.

Olimme hiukan lälläreitä, kun emme menneet uimaan. Päivärepuissa oli tietenkin eväitten lisäksi sekä lämmintä että sadetta pitävää, joten pyyheliina ei ollut mukana.

Päiväretkikohteina olivat muun muassa jo edellä mainitut hiekkadyynit katajineen ja vanamoineen, Termisvaara Norjan rajan tuntumassa (tuli aika helposti tehtyä ulkomaanmatka), saamelaisten kesätuvat, Buolzzatin harjut, vasojen merkintäaitaus ”seisotusniemessä”, palsasuot ja paljon muuta.

Koko ajan oli avaruuden tuntu ympärillä, kun ympärillä siinsivät pitkät ja loivat tunturiselänteet. Jotenkin minusta tuntui, että maisema tuoksuikin aivan ihanalta, erityisesti tietysti vanamokentillä.

Koko ajan retken vetäjä ja suunnittelija Jouko Koivu kertoi meille asioita ja vastasi kysymyksiin. Hänen luontotietoutensa on valtava.

Kunpa muistaisin edes murto-osan kaikesta kerrotusta. No, ainakin tiedän, että punaiseksi on puolukan värjännyt sieni nimeltä Exobacidium splendens.

Eläimiä emme nähneet paljon, jonkin verran poroja ja pikku nisäkkäitä (harmaakuvemyyrä onnistui syömään Pirjon eväistä osan viimeisenä yönä).

Tunturikihujen määrä yllätti. Eräänä aamuna huusi kuikka. Myös alueen historiasta, maanmuodoista, pyhistä paikoista ja geologiasta Jouko kertoi. Hienoa, kun retken vetäjä on todella perehtynyt retkikohteeseen.

Useana päivänä oli kovin tuulista ja vasta kahtena viimeisenä iltana uskalsimme pitää nuotiopaikalla lettukestit. Koko retken ajan oli yhteishenki hyvä enkä tuntenut itseäni ulkopuoliseksi. Porukka ei ollut sisäänlämpiävä, vaan avoin ja kaikki olivat kokeneita vaeltajia.

Torstaina laitoimme rinkat selkään ja vaelsimme kohti Näkkälää. Majoituimme puolentoista kilometrin päähän autoista ja saunoimme telttasaunassa.

Ritarilliset miehet lämmittivät sen, kantoivat veden ja vieläpä vihdat **Samuli Näkkälä** oli varannut lauteille. Tuntui taivaalliselta ja uimme useita kertoja. Menimme tosi aikaisin nukkumaan, sillä aamulla oli aikainen lähtö. Lisäksi oli ensimmäinen ilta, jolloin hyttyset kiusasivat todella. Tunsin haikeutta jättäessäni nämä maisemat, mutta samalla olin todella kiitollinen olo kaikesta koetusta. Uskon jakavani tämän tunteen retkitoverieni kanssa.

Kirjoitti **Riitta Hoverfält**,
logilainen Turusta
Kuvat: **Jouko Koivu**
ja **Sinikka Kukkonen**

Iijokisoutu luonnontilaisen Iijoen puolesta

Keskikesän Iijokisoutu on oodi yöttömälle yölle, villille pohjolalle ja luonnontilaiselle vapaasti virtaavalle Iijoelle.

Jo 30 vuoden ajan on Suomi-neidon vyötäisillä vuolaana virtaava Iijoki saanut kuohuilleen yli sadan soutajan ja melojan revohkan ylistämään joen kauneutta ja voimaa Pohjois-Pohjanmaan ja Koillismaan pitäjien ja kylien yhteen saattajana.

Kokoonnuimme Jokijärvelle parinkymmenen kilometrin päähän Taivalkosken keskustasta maanantaina kesäkuun 29. päivänä. Kirjailija Kalle Päätalon syntymäpaikkana Jokijärvi on pysynyt vilkkaana matkailukohteena kaikkina vuodenaikoina. Maailman pisimmän omaelämäkerran lukeneet tulevat uteiliaina tutkimaan Jokijärveä ja Iijokea, niin minäkin.

Savusauna hemmotteli soutajia jo ensimmäisenä iltana, ja talviturkki heitettiin Jokijärveen. Tuntui niin kesältä, kesältä.

Tuttujakin oli, Suomi meloosta tuttua porukkaa vannoutuneina vesipetoina oli liikkeellä. Seuraavana aamuna rannassa odottivat jo kalastajien ja kyläläisten tervaamat veneet ja melojien kajakit. Kuhunkin veneeseen istahti kokenut koskenlaskija kipparikseen melan varteen, sillä matka voimakkaasti virtaavassa joessa oli hyvin koskinen, mutkainen ja kuohuva.

Pohjoisen tapaan uskonnollinen hetki oli mukana: alkumatkasta pysähdyimme saaren rantaan kuuntelemaan pastorin siunausta matkalle.

Elämä pohjoisessa on alkukantaista, perinteistä voimansa luotaavaa. Siellä jaksetaan viehättävästi puuhastella pientenkin asioiden parissa. Pikkuarpajaisia järjestettiin reissun mittaan monta kertaa. Voitin minäkin kynän ja limupullon.

Matkalla Jokijärveltä Taivalkosken keskustaan airot ja melat kolisivat ja tyrskyt kuohahtelivat laskettaessa koskia koskien perään. Eipä ollut ensimmäinen kerta, kun vesillä kastuu, kesä kuivatkoon!

Menneenä keväänä Iijoki tulvi poikkeuksellisesti; lumien sulamisen aikaan huhti-toukokuussa satoi vettä ja altaat täyttyivät. Vettä riitti vielä kuukautta myöhemmin tavanomaiseen tulvakorkeuteen asti.

Virta oli niin voimakas, että Taivalkosken kunnan keskustan läpi ei ollut näillä paateilla laskemista. Toisaalta vuolaassa virrassa soutaminen helpottui, ja tulvavesi helpotti veneellä liikkumista; pohjakivet eivät tulleet heti vastaan.

Yöpymisen järjesti kukin tavallaan teltassa, asuntovaunussa tai hotellissa.

Suomi meloosta poiketen Iijokisoutua ei soudeta yötä päivää viestinä, vaan työpäivän verran aamuyhdeksästä alkaen. Niin jää aikaa retkeilyyn joen rantamaisemissa ja yhteiseen ajanviettoon.

Pohjoisessa ei turhia hötkyillä, kiire ei pilaa luonnosta nauttimista. Tauoilla pistettiin hanurin tahdissa valssiksi tai oikaistiin pitkäkseen veneen perään. Kuuleehan siten lintujen laulunkin paremmin.

Aamulla, lounasaikaan ja iltaisin Taivalkosken ja Pudasjärven uutterat maa- ja kotitalousnaiset olivat soppakeittiöineen veneilijöitä vastassa. Ruokaa, kahvia ja pullaa sai ostaa joka tauolla suorastaan monipuolisesti, eivätkä hinnat päätä huimanneet.

Telttapaikka talon mailla ja vuodepaikka vanhalla kansakoululla maksoivat viisi euroa, telttapaikka kunnan mailla ei mitään. Hinnoittelussa on selvä ero etelään verrattuna.

Tauolla juotiin nokipannukahvit ja paistettiin makkaraa.

Yö vanhalla koululla oli kuin kesäyön kruunajainen: pikkulintujen helkkyvä konsertti ja varisten kraakkuva seurustelu toivat luonnon rauhan lepoon vetäytymiseen.

Olimme paikanneet ikkunan hyttysverkkojen reiät paperinenäliinan palasilla, joten ötökät eivät osallistuneet suviyöstä nauttimiseemme.

Iijoki on uskomattoman mutkainen ja väkevä kaikkine tyrskyineen. Kun luonto hiljeni yöttömään yöhön, virta kohisi itsekseen leirimme ohitse kuin huoahdellen: merta kohti, merta kohti.

Ilmat eivät olleet kaikkein kesäisimmät, vaan lämmintä sai pukea ylle. Välillä taivas helotti ihanana, mutta sateen ropina tuli tutummaksi.

Viimeisenä päivänä satoi niin, että hytisin sadeviittani alla ja manasin, miksi en jäänytkään maihin. Iltapäivään mennessä pisarat ehtyivät, ja päivän päätti hurjin koskenlasku. Nauroimme ääneen koko porukka.

Onneksi olin sittenkin mukana!

Iijokisoudussa yhteiselo on rempseää ja mutkatonta. Jämerä asia kuitenkin otettiin esiin moneen kertaan: Kollaja kestää! Tämä porukka ei anna kahlita Iijokea! Se olisi luonnonvaraisen vuolaan virran ja monen sen rannalla kukoistavan kylän tuho. Vaelluskalat eivät enää voisi nousta Iijokea pitkin.

Hilturannan seurakuntatalolla viimeisenä iltana katsoimme filmin, miten maailmalla jo luovutaan kahlituista vesistöistä ja räjäytetään padot pois. Laahaako Suomen energiapolitiikka jäljessä muusta maailmasta? Patojen rakentaminen ja ydinvoimalat ovat vanhanaikaisia ja luonnolle vieraita voimatalouden muotoja.

Jos olet kiinnostunut vesillä kuntoilusta, luonnon rauhasta ja Iijoen säilyttämisestä luonnontilaisena, mene mukaan Iijokisoutuun! Vietä viikko yöttömässä yössä luonnon helmassa ja laske sata Iijoen koskea.

Kaikki tarvittava tieto löytyy internetistä.

Teksti ja kuvat:
Airi Jillmark

Virta venhettä vie.

Laskettiin sata koskea.

Täältä tullaan! Jono venyi satojen metrien pituiseksi.

Hiekkasärkät Iijoen rannoilla tarjosivat oivan taukopaikan.

Lehden ilmestyminen

Tunturilatu-lehti postitetaan tänä vuonna jäsenille yhdessä Latu ja Polku-lehden kanssa.

Postituksen yhteensovittaminen vien oman aikansa, mutta tuo samalla merkittäviä kustannussäästöjä. Mikäli jakelussa on jotain häiriöitä, ota viipymättä yhteyttä.

Aineistot seuraavaan Tunturilatu-lehteen tulee olla perillä 4.3.2016 mennessä.

Lehti postitetaan jäsenille 15.4. Vaikka aineistopäivän ja lehden laatikkoon kolahtamisen väli voi tuntua pitkältä on välttämätöntä, että aineistopäivästä pidetään kiinni. Näin varmistetaan, että lehdessä on kaikki se aineisto mikä pitääkin.

Satu Ojala
puh. 050 5234 844
satu.ojala@tunturilatu.fi

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 1/2016

11.-19.3. **Hiihtoviikko Pallaksella.** (Geatki)
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Satu Ojala 050 5234 844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi 15.2. mennessä.

19.–20.3. **Juhlavuoden tunturivaelluksen hiihtotapahtuma Susikyrössä**
(TL retkitoimikunta, Njalla ja Owla)
Leikkimielisessä kilpailussa vaelletaan rastien kautta yöleiriin ja seuraavana päivänä takaisin Susikyröön. Osa rasteista on tehtävärasteja ja osa käyntirasteja ilman tehtävää. Osallistu kilpailuun omalla joukkueella tai tule mukaan talkoolaiseksi tai muuten vain kannustamaan ja nauttimaan yhdessäolosta.
Lisätietoja: Pentti Vainio, 050 66 518, po.vainio@saunalahti.fi

20.-27.3. **Vapaalaskua ja päiväretkiä Kilpisjärven ja Urttasjokilaakson maisemissa** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: 14.2.2016 mennessä: panu.loisa@gmail.com

24.3. – 3.4. **Vaativa hiihtovaellus Ritsemistä Katterattiin,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 1.3.2016 mennessä

25.3.-2.4 **Talvivaellus Lemmenjoki-Näkkälä** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: 14.2.2016 mennessä: Juha Kelkka, juha.kelkka@pp.inet.fi, 050 332 3239

16. – 23.4. **Owlan kevätkerhohiihtoviikko Susikyrössä,**
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo, 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com 8.4.mennessä

24.4–1.5. **Patikointiviikko Kreetalla** (Kavtsi / Fysimera Oy)
Patikointiviikon hinta 790 € per henkilö + lennot arviolta noin 180 €
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

4.5. – 8.5. **Perinteinen Hellehiihto Kilpisjärvelle,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Leila Virtanen 040-7713462, leilavi45@gmail.com 4.4. mennessä

11.6. **Kävelyä Martimoaavalla,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo, 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com 6.6. mennessä

11.–12.6. **Melontaretki pääkaupunkiseudun edustalla** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

25.6.–2.7. **Melontaretki Ivalojoella, Lisma-Ivalo** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: panu.loisa@gmail.com

26.6.–2.7. **Aikuinen-lapsi-vaellusviikko Susi-Talaksella** (Geatki) Tämä on yksi Tunturiladun juhlavuoden tapahtumista ja siihen voivat osallistua kaikki tunturilatulaiset. Isovanhemmille oiva tilaisuus perehdyttää lastenlapsia isovanhempien harrastuksiin. Ilmoittautumiset ja tiedustelut: 27.5. mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi

9.–16.7. **Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Pirjo Hakala 040 778 0639, pirjo.hakala@helsinki.fi

9.-16.7. **Kesävaellus Njurgalahti - Sulaoja** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Mika Kiiski, kiiski.mika@gmail.com

28.7.–6.8. **Kesävaellus Kebnekaiselle,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritu Virrankari 044 530 1606, rullalotta@gmail.com 1.7. mennessä

10.9.–17.9. **Luontokurssi Kilpisjärvellä,** (Owla)
Ilmoittautumiset: Aino Hämäläinen, 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Leila Virtanen 040 771 3462, leilavi45@gmail.com 4.4. mennessä

17. – 24.9. **Owlan syyskerhoviikko Susikyrössä**
Ilmoittautumiset: Hannu Liljamo, 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com 9.9. mennessä

17.-24.9. **Nautiskeluruskavaellus Pöyrisjärven erämaa-alueelle** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: 15.7. mennessä: Markku Arola, markku.arola@kolumbus.fi, 0500 777 554

HUOM. TAPAHTUMAT LÖYTYVÄT MYÖS TUNTURILADUN TAPAHTUMAKALENTERISTA, JOHON TEHDÄÄN PÄIVITYKSIÄ MYÖS LEHDEN ILMESTYMISAJANKOHTIEN VÄLILLÄ.

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille.
Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen.
Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin.
Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on
”omat polut” retkikohteen suunnassa.

TUNTURILATU-LEHDEN 2/2016 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 4.3.2016 OSOITTEELLA SATU.OJALA@TUNTURILATU.FI

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Tunturilatu ry Juhlavuoden 2016 Tunturilatu 70 v. tapahtumat

* Seita Susikyröön, rakennetaan koko kesän ajan, vihitään Susiaisissa
* Autiotupabongaus
* Juhlavuoden tunnusesine, Tikkuaski tarroineen
* Juhlavuoden myyntiesine, kupilkapakkaus
* Tunturihiihtotapahtuma 19.– 20.3. Susikyrössä
* Rajalta rajalle -hiihto, eri vaihtoehtoja
* Kevätvuosikokous – kevätpäivät 4.–6.3.
* Nuorisovaellus 27.6.–2.7. Susi-Talaksella
* Vava-leiri 24.–30.7. Susikyrössä
* Tunturilatunäyttely Rovaniemellä 1.–14.8.
* Kesäpäivät 5.–7.8. Kuuskajaskarin linnakesaari
* Seniorivaellus Kotkan seudulla elokuussa
* Susiaiset 23.–25.9. Susikyrössä
* Juhlajulkaisu TL-lehti 3/2016
* Syysvuosikokous 5.11. Peurunka
* Pääjuhlatapahtuma 4.–6.11. Peurunka
* Harrastusnäyttely 4.–6.11. Peurunka
* Jäsenten kertomaa, teksti- ja kuvateos kokemuksistasi

Lahjaksi lapsille, lapsenlapsille, koko suvulle, juhlavuoden Tunturilatu 70 v. juhlaesine

Hinta 15.00 /kpl + postituskulut
Koko 2,1 dl; paino 83 gr
Tilaukset Marja-Liisa Mäki,
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2016

Susi-Talas 10/10
11.3.–17.3. Utin Jääkärirykmentti
10.9.–17.9. Login kerhoviikko

Susikyrö Susi-Oskari 5/5
17.3.–19.3. yksityishenkilöitä
20.3.–21.3. yksityishenkilöitä

Susikyrö vanha kämppä 14/14
17.3.–21.3. Retkitoimikunta
2.4.–9.4. Login kerhoviikko
16.4.–23.4. Owla kerhoviikko
17.9.–24.9. Owla kerhoviikko

Varaukset voi tehdä osoitteeseen varaustenhoitaja@tunturilatu.fi

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta:
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

VETOOMUS AUTIOTUPIEN JA KAMMIEN PUOLESTA

Tunturiladun 70-juhlavuosi on nimetty autiotupavuodeksi

Ainutlaatuinen autiotupajärjestelmämme on saanut alkunsa Lapissa. Siellä pitkillä erämaataipaleilla virkamiehet, kauppiaat ja muut työkseen liikkuvat ovat majoittuneet vanhojen kulkukeinojen varsilla oleviin avoimiin tupiin. Avoimia ovat olleet myös lukuisat poronhoitajien ja rajamiesten yöpymistuvat. Autiotupaperinnettä ovat jatkaneet vuodesta 1944 alkaen rakennetut retkeilijöiden käyttöön tarkoitetut autiotuvat. Autiotupaverkostoa on täydentänyt monen yhdistyksen talkoilla rakentama tupa ja kammi.

Autiotuvat ovat tarjonneet turvapaikan erämaissa kulkeville lähes parin sadan vuoden ajan. Monet vanhat tuvat ja kammit ovat ränsistymässä kunnossapidon puutteessa. Useita tupia ja kammeja on purettu tai jätetty huoltamatta huollon kustannusten vuoksi. Siten autiotupien säilyminen on paljolti kiinni myös niiden käyttäjistä.

Me retkeilijät vetoamme eri tahoihin ainutlaatuisen autiotupajärjestelmän sekä rakennusperinteen säilymisen puolesta.

Vetoamme, että tupien ja kammien ylläpitäjä huolehtisi mahdollisuuksiensa mukaan vanhojen autiotupien ja kammien kunnosta ja niiden säilymisestä.

Vetoamme, että autiotupien ja kammien käyttäjät huolehtisivat niiden siisteydestä, ja kunnosta.

Vetoamme, että autiotupien käyttäjät toimivat roskattoman retkeilyn periaatteiden mukaan sekä noudattavat säästäväisyyttä polttopuiden käytössä.

TUNTURILATU RY

www.tunturilatu.fi

Autiotupavuosi 2016

Tunturiladun 70-juhlavuosi on nimetty Autiotupavuodeksi. Tällä haluamme tuoda esille ainutlaatuisen autiotupajärjestelmämme, jonka tuvat ja kammit ovat jo yli 200 vuoden aikana tarjonneet monille väsyneille vaeltajille lepopaikan ja myrskyn aikana suojapaikan.

Tuomme myös esille tunturilatulaisten merkittävän panoksen autiotupien ja kammien rakentajina sekä kunnostajina.

Autiotupavuoden tapahtumien tarkoitus on kiinnittää huomiota tupien ja kammien säilymiseen sekä siisteyteen. Tilanne alkaa olla tässä suhteessa erittäin huolestuttava.

Autiotupavuodelle on suunniteltu mm. seuraavia tapahtumia:

1. Kerhojen vaellus- ja retkiryhmät käyvät vuoden aikana mahdollisimman monella tuvalla.

Tavoitteena on yli 70 tupaa. Kävijät vievät vieraskirjojen väliin vetoomuksen autiotupajärjestelmän säilyttämisen puolesta. Samalla jätetään tuville Tunturiladun juhlavuoden sekä autiotupavuoden tarroilla varustettuja tikkuaskeja. Alkuvuodesta vetoomuksia on viety jo 15 tuvalle.

2. Järjestetään kaikille tunturilatulaisille valokuvauskilpailu, jonka aiheena ovat autiotuvat ja kammit. Kuvakisan kutsu on toisaalla lehdessä sekä verkkosivuilla.

3. Tunturiladun tapahtumissa tuodaan kuvanäyttelyissä esille tunturilatulaisten rakentamia autiotupia ja kammeja.

4. Kunnostetaan ja siivotaan tupia mahdollisten talkooryhmien toimesta. Näistä neuvotellaan Metsähallituksen kanssa.

Tuvilla säästetään polttopuita, noudatetaan roskatonta retkeilyä ja poistuttaessa tehdään esimerkillinen siivous. Esimerkiksi kumpelaiset ovat luvanneet pestä ikkunat kaikista autio- sekä varaustuvista joissa käyvät ja owlalaiset ovat tuoneet roskia pois tuvilta.

5. Vava-leirin osanottajille järjestetään ”ikimuistoinen” talkootapahtuma Nammalan ja Montellin tuvilla.

Kaikista autiotupakäynneistä ja niissä tapahtuneista toimenpiteistä olisi toivottavaa ilmoittaa allekirjoittaneelle. Loppusyksystä tehdään tapahtumista yhteenveto, jota hyödynnetään julkisuudessa.

Tikkuaskeja sekä tarroja on jo toimitettu kerhoille. Vetoomuksia voi tulostaa Tunturiladun verkkosivuilta. Lisää tikkuaskeja ja myös vetoomuksia saa allekirjoittaneelta.

HUOM! Varaa mukaasi muitakin tulentekovälineitä kuin nämä tulitikut. Pelkästään näiden tikkuaskien varaan ei retkeä saa suunnitella.

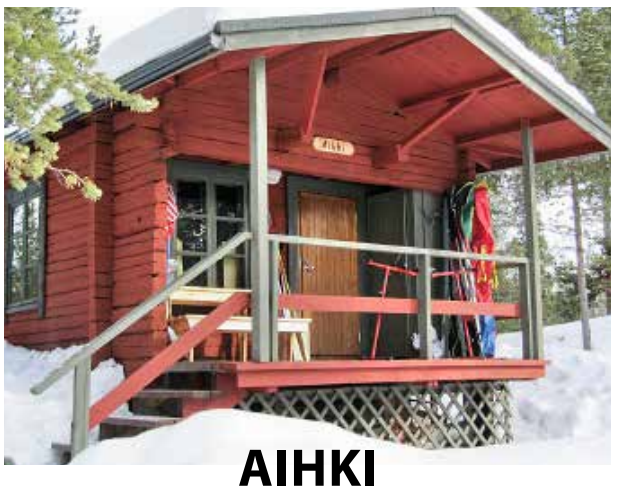
Yhteyshenkilönä
Matti Rekola
rekomatti(at)gmail.com
040 865 1624 (tekstiviestillä)

Kymmenes VaVa-leiri

24.–30.7.2016 Susikyrössä

AIHKI

Aihkin tummat, ajan patinoimat, käsinveistetyt hirsiseinät huokuvat rauhaisaa tunnelmaa.
On hiljaisuutta ja kiireetön olo.
Keho rentoutuu ja sielu lepää tunturissa käynnin ja saunan löylyjen jälkeen.
Tule hellimään itseäsi Aihkissa.
Olet sen ansainnut.

Vuonna 2016 varattuja viikkoja ovat:
4, 8, 10–16, 18, 23, 24, 25, 30, 37 ja 38

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu on 30,00 €/koko mökki.
Varaukset Aulikki Kuukkanen 040 577 4100 tai
aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talakselle suurin talkooväen tarve

Tunturiladun kaikki tukikohdat Lapinmaassa ovat nyt kohtuullisen hyvässä kunnossa.

Vuoden 2015 kesällä ja syksyllä ja jo ennen joulua alkaneen talvenkin aikana on pidetty hyvää huolta kämppien kunnosta ja polttopuutilannekin on hyvä. Myös piha-alueet on hoidettu hyvin ja ovat siistit. Tästä kiitos talkootyöväelle ja tilojen käyttäjille.

Tunturiladun jokaisessa tukikohdassa on tarkat käyttöohjeet ongelmatilanteiden varalta ja myös tiedot henkilöistä, joihin voi ottaa yhteyttä, jos on avun tarvetta. Erikoisesti Pekan-Oskarin ohjeet kannattaa lukea tarkasti vahinkojen välttämiseksi.

On hyvä myös huomata, että Susikyrön pihapiiriin asetettiin syksyllä valaistu opastaulu alueella liikkumisen helpottamiseksi. Talviaikana kaikilla kämpillä käyttäjät itse huolehtivat piha-alueiden lumitöistä, kevättalvella paksun lumipeitteen aikana vesikattojen lumitöistä on kuitenkin parempi etukäteen sopia kämppätoimikunnan jäsenten kanssa.

Susikyrön tie tontille ja parkkipaikalle aurataan talviaikana tiehoitokunnan toimesta. Susi-Kiisalle ja Talakselle ei ole talvella aurattua talvihoidettua polkua päätieltä tontille.

On myös hyvä muistaa, että Talaksella oltaessa, metsätie Mustolaan (11,5 kilometriä) saattaa olla avaamatta lumisateen jälkeen kotiinpaluupäivänä, vaikka olikin aurattu kämpälle tultaessa.

Auton parkkipaikat ovat Susikyrössä selkeät ja ovat varustettu sähkölämmityspistokkeella. Kiisalla ja Talaksella auton parkkeerauksessa pitää talvella varautua lumitöihin ja sähköä ei ole.

Susikyrön ladut ovat Enontekiön kunnan myöntämän toiminta-avustuksen turvin hyvässä kunnossa koko talven ajan.

Susikyrön Pekan-Oskari ja Koira-Oskari ovat ilman etukäteen tehtyä petipaikkavaraustakin kaikkien tunturilatulaisten käytössä. Kävijöillä pitää vain olla avain, että pääsee tiloihin sisään ja hoitaa johtokunnan päätöksen mukainen yöpymismaksu.

Kiisan Pekan-Kammiin ei myöskään voi tehdä petipaikkavarauksia, eikä myöskään Talaksen saunatupaan, missä voi myös yöpyä.

Ensi kesän talkoot

Ensi kesän talkoot Lapin kämpillä toteutetaan ennakkoon tehdyn suunnitelman mukaisesti kesäkuussa viikoilla 23,24 ja 25.

Työt aloitetaan Talakselta ja viikon 23 maanantaiaamuna emäntäväki aloittaa työt laittamalla talkooväelle puuron pöytään jo aamuvarhaisella.

Ensimmäisenä työnä Talaksella hoidetaan kuntoon jo vuosikausia suunnitelmissa ollut saunan pesuhuoneen lattian ja viemärin peruskorjaustyö ynnä saunan kattopaneelien uusinta.

Päärakennuksen porrasaskelmat sisätiloissa tasakerrasta yläkerran nukkumatasolle pitää myös korjata turvallisemmaksi. Myös varastotiloja ja keittiökaapistoja parannellaan viikon aikana.

Irma Rytkölä

Talas kutsuu talkoolaisia kesäksi.

Kaikki tulisijat ja hormit tarkistetaan ja tarvittaessa korjataan, piiput nuohotaan ja tilat suursiivotaan. Vuosittaiset kiinteistön jätehuoltotyöt täytyy myös tehdä ja hoitaa polttopuuasiat niin, että pärjätään seuraava talvi.

Edellämainitut työt saadaan hyvin tehdyksi, jos saadaan 10–12 henkilöä Talakselle yhden viikon ajaksi.

Kiisa ja Susikyrö pystytään hoitamaan tänä vuonna vähemmällä. Kiisalla tarvitaan kaksi, kolme henkilöä kämppähoitohenkilökunnan lisäksi, koska rakennustöitä ei juurikaan ole tarvetta tehdä. Vain kiinteistöjen vuosittaiset huoltotyöt ja polttopuutyöt ynnä suursiivous ja käyttöasteen laskenta tehdään viikolla 24.

Susikyrössä ollaan sitten viikolla 25 ja sielläkään ei tarvitse tänä vuonna tehdä isompia korjaustöitä. Jos kuitenkin saadaan talkoisiin kaksi, kolme henkilöä kämppäkierroshenkilöstön lisäksi, niin voidaan ottaa ohjelmaan Aihkin lattian ja perustuksen korjaustyö.

Myös kiinteistön vuosittainen huoltotyö tulee tehdä Susikyrössä viikon 25 aikana ja polttopuut seuraavaa talvea varten. Samoin suursiivoukset ja syksyn myrskyn kaatamat puut tulee tehdä polttopuiksi.

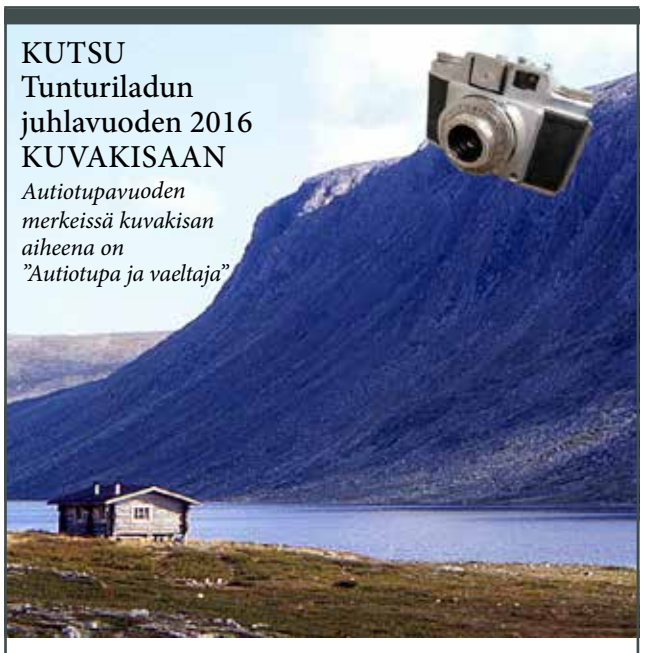
Kimppakyydit talkoisiin on hyvä sopia etukäteen kämppäisännän kanssa. Majoitus on perinteinen teltta/sisätilamajoitus.

Päivittäinen ruokailu tarjotaan talkooväelle Tunturiladun toimesta. Matkakustannus korvataan Tunturiladun ohjesäännön mukaisesti. Tarvittavat rakennustarvikkeet ja työkalut toimittaa kämppätoimikunta.

Tervetuloa tunturilappiin alkukesällä. Talkoisiin ilmoittautuminen Pekka, puh. 0505272796 ja Paavo puh. 040 7062764.

Hyvää kevättalvea kaikille tunturilatulaisille kämppätoimikunnan puolesta

Pekka Kallio

KUTSU
Tunturiladun
juhlavuoden 2016
KUVAKISAAN
Autiotupavuoden merkeissä kuvakisan aiheena on ”Autiotupa ja vaeltaja”

Kuvissa etsitään siis
autiotuvan ja vaeltajan merkitystä toisilleen.
Kuva nimetään 2–3 sanalla.

Kuvakilpailun säännöt

- Kuva on otettu Suomessa ja siinä esiintyy nimetty autiotupa
- Kisa on tarkoitettu kaikille tunturilatulaisille
- Kilpailuun voi osallistua enintään kolmella kuvalla
- Kuvausajankohta on kesästä 2015 syksyyn 2016. Vanhakin kuva siis käy, mutta kuva ei saa olla aiemmin julkaistu ja kuvaajalla pitää olla siihen täydet oikeudet
- Kuvan pitkän sivun pituus 1900 pikseliä
- Kuvatiedosto nimetään siten, että siitä selviää kuvaajan nimimerkki ja otoksen nimi (esim. koski_kara_lunta_tuvassa)
- Kuvat lähetetään jpeg-muodossa osoitteeseen: kuvakisa@tunturilatu.fi
- Kuvien viimeinen lähetyspäivä on 1.10.2016
- Kirjoita viestiin:

1. Nimimerkkisi, nimesi, puhelinnumerosi ja sähköpostiosoitteesi
2. Kuvauspaikka (autiotupa)
3. Kuvan nimi

Kolme parasta kuvaa palkitaan ja tarvittaessa annetaan kaksi kunniamainintaa.
Kilpailun järjestelyt hoitaa Tunturikerho Kolbma.
Kuvien arvostelijoina toimii kolme kokenutta valokuvauksen harrastajaa (kuvakisan arvostelija, valokuvauksen opettaja sekä kamerakerholainen).
Järjestäjällä on oikeus julkaista kilpailukuvia tulosten esittelyn yhteydessä Tunturilatu lehdessä ja Tunturiladun verkkosivuilla.
Kuvakisan tulokset julkaistaan ja palkintojen jako on Tunturiladun 70-v. juhlien yhteydessä Peurungassa 5.11.2016.

Tunturikerho Kolbma

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN RAHASTONHOITAJALTA:
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET á

Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00
Kupilka -kuksa	15,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €. Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta.
Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on S- Pankki
IBAN FI07 3636 3002 7875 88 BIC SBANFIHH.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, johon maksun voi suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2016 on Susikyrö 10 €/hlö/vrk (vieras joka ei ole jäsen 15 €/hlö/vrk), Susi-Talas ja Susi-Kiisa 7 €/hlö/vrk (vieras, joka ei ole jäsen 10 €/hlö/vrk). Alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua. Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin varaukset: aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi, 040 577 4100. Aihkin kämppämaksu on 30 €/vrk/koko kämppä. Aihkin viite 806.

Pentti Vainio

Vaelluskilpailun sääennuste?

Jotain uutta juhlavuotena

Vilskettä Susikyröön

Tunturiladun juhlavuosi on alkanut säiden puolesta erikoisesti. Ainakin meillä Yläsavossa. Lumet ovat tulleet ja menneet vuorotellen. Sitten paukkui pakkanen ja routa ampaisi sulaan maahan. Onneksi teimme lumitilauksen Susikyröön maaliskuun lopulle ajoissa.

Vaelluskilpailu

Johtokunta ja juhlatoimikunta ovat jo pitkään pähkäilleet juhlavuoden tapahtumia. Johtokunnassa ideoitiin Panun aloitteesta Vaelluskilpailu, jolloin oltaisiin hyvin lähellä järjestön alkulähteitä. Johtokunta ja nopeasti rekrytoitu järjestelykoneisto haastoivat kaikki Tunturikerhot ja ainakin Susivaliokunnan mukaan tapahtumaan.

Tätä kirjoitettaessa tammikuun puolivälissä on ilmoittautumisaikaa jäljellä parisen viikkoa. Kerhot tuntuvat pääsevän liikkeelle uuteen vuoteen hieman hitaasti. Sitä vastoin markkinointi Tunturiladun ulkopuolelle on tuottanut hienosti tulosta. Tuohon kun saamme ainakin aktiivisimmat, haasteen vastaanottannet, kerhot mukaan, niin tapahtumasta tulee ikimuistoinen.

Odotellaan vain hankikelejä ja auringonpaistetta. Tilanne tiedetään paremmin, kun tämä lehti on käsissä luettavissa. Mikäli myöhäisheränneitä sattumoisin tulee, niin rohkeasti vaan yhteys allekirjoittaneeseen. Asiaan suhtaudutaan positiivisesti.

Tunturilatulaista sitoutumista

Tapahtumavastaavana olen joutunut ”palkkaamaan” vapaaehtoisia takootöihin kilpailun ajaksi.

Tässä vaiheessa jo ennen tapahtumaa en voi olla nostamatta esille njallalaisten sitoutumista. Palosaaren Raiski on osoittanut joukkoineen todellista tunturilatulaista sitoutumista yhteiseen juttuun.

Mikäli juhlavuoden lopussa valitaan vuoden tunturikerho, niin kyllä muut saavat iskeä loppuvuoden aikana lautaan sellaisen tuloksen, että rapina kuuluu. Monet muutkin henkilöt ansaitsevat jo nyt kiitokset mukanaolosta. Ilman heitä ei kukaan voisi järjestää noin mahtavaa tapahtumaa.

Startti 19.3.2016

Vaelluskilpailu alkaa lauantaiaamuna kello 10 ja ensimäiset joukkueet ovat jälleen Susikyrössä reilu vuorokausi myöhemmin.

Yöpymisrasti on Hannukurussa. Lauantaille on kahdeksan rastia, joilla kuudella on tehtävät suoritettavana. Kaksi rastia on lisäpisteitä tuovia kylmärasteja.

Sunnuntaina ensimmäinen joukkue starttaa Hannukurusta kello 7.45. Päivälle on kolme miehitettyä tehtävärastia ja kaksi lisäpisteitä tuottavia leimausrasteja. Reitti seurailee alueen latuverkostoa ja huoltokelkkareittejä. Matkaa tulee yhteensä kahdelle päivälle rapiat 30 kilometriä.

Lisätietoja ja jälki-ilmoittautumiset

Pentti Vainio
po.vainio@saunalahti.fi
050 66518

Tunturihotelli
VUONTISPIRTTI
99340 RAATTAMA | Puh. 0400 380 093
www.vuontispirtti.fi

Tarjoushinnat Tunturilatulaisille

12.3.–24.3.2016
- 2 h huone 65 €/ hlö / vrk aamupalalla
- 3–4 h mökki 40 €/ hlö / vrk aamupalalla
- Pelkkä mökki ilman ruokailuja, omat liinavaatteet 90 € / vrk

22.–26.9.2016
- 2 h huone 45 €/ hlö/ vrk aamupalalla
- 3–4 h mökki 35 €/ hlö/ vrk aamupalalla
- Pelkkä mökki ilman ruokailuja, omat liinavaatteet 90 € / vrk

Tunturilatu etsii uutta

Taloudenhoitajaa
Tiedottajaa

Taloudenhoitajaa

Tunturiladun taloudenhoitajan tehtäviin kuuluu huolehtia raha-asioiden hoidosta, kirjanpidosta tilinpäätökseen.
Talousarvion valmistelu työvaliokunnan kanssa ennen johtokunnan käsittelyä.
Jäsentuotteiden ja kämppien avainten myyminen, avainrekisterin ylläpito.
Mahdolliset muut johtokunnan antamat tehtävät. Taloudenhoitajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Talkootyö vapautuu 2017 vuoden alusta.
Lisätietoja saa nykyiseltä taloudenhoitajalta marja-liisa.maki@pp.inet.fi

Tiedottajaa

Tiedottajan tehtäviin kuuluvat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Tunturilatu-lehden toimitussihteerin tehtävät eli lehden taitto, ulkoasun kehittäminen ja aikataulutus. Lehti jaetaan ensi vuonna Latu ja Polku-lehden välissä.
Tiedottaja toimii myös tiedotustoimikunnan puheenjohtajana ja vastaa yhdessä Tunturiladun puheenjohtajan kanssa tiedottamisesta. Tiedottajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Tehtävä edellyttää taitto-ohjelman käytön ja toimittajan työn osaamista.
Talkoopesti vapautuu vuoden 2017 alusta.
Lisätietoja voit kysellä nykyiseltä tiedottajalta Satu Ojalalta sähköpostitse satu.ojala@tunturilatu.fi tai puhelimitse 050 5234 844 virka-ajan ulkopuolella.

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään lauantaina 5.3.2016 klo 11.00–13
Torpan kurssikeskus
Torpantie 29, 33450 Siivikkala, Ylöjärvi.
Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.
Tervetuloa! Johtokunta

Tunturilatu – erätaitoja ja elämyksiä

Tunturiladun Kevätpäivät ja Kevätkokous 4.–6.3.2016

Torpan kurssikeskuksessa Ylöjärvellä, Torpantie 29, 33450 Siivikkala

Ohjelma:

Perjantai 4.3.

17 –	ilmoittautuminen, majoit tuminen, iltapalaa oma-toimisesti tarjolla
20 –	kota käytettävissä

Lauantai 5.3.

8 –	ilmoittautuminen
8.30–9.30	aamiainen
9–17	tehtäväpolku avoinna
9.30	avajaiset ja lipunnosto
10 – 11	johtokunnan kyselytunti ja kokouskahvit
11.00 –	Tunturilatu ry:n kevät-kokous
13 – 14	lounas
14 –	ulkoilua omaan tahtiin
15 – 17	saunat lämpimänä
17 – 18	päivällinen
18.30 –	Iltaohjelmaa: saamelaisia tarinoita; Maritta Stoor-Lehtonen, vanhaa musiik-kia, arpajaiset, tehtävä-polun palkinnot
20.30 –	Iltanuotio kodalla: lettuja, makkaraa ja mukavaa yhdessäoloa

Sunnuntai 6.3.

8 – 9	aamiainen
9 –	aamunavaus
9.30 – 11	esitelmä: Pidä Lappi siis-tinä ry/ Sanna Ala-Ruikka
11.30	lipunlasku ja päätöspuheet
12.00	lounas

Majoitus Torpalla 2–4 hh/huoneissa. Huom! Huoneissa ei ole liinavaatteita.
Hinnat:
Osallistumismaksu 10 €
Täyshoito perjantai-sunnuntai 115 € (sis majoitus, ruokailut, sauna).
Täyshoito lauantai-sunnuntai 60 € (sis majoitus, ruokailut, sauna).
Lapset alle 13 v 40 €/vrk.
Asuntovaunu/telttapaikka 10 €/vrk + valosähkö 4 €/vrk ja lämpösähkö 6 €/vrk.
Ruokailujen hinnat: aamiainen 8 €, lounas 12 €, päivällinen 16 € ja iltapala 8 €.
Kerrothan ilmoittautumisen yhteydessä mahdollisista erityisruokavalioista (ateriat ovat laktoosittomia).
Torpalle pääsee kaupungin bussilla nro 28/Siivikkala.
Kävelymatka Leppästentien pysäkiltä on n. 1 km.
Maksut etukäteen tunturikerho Kolbman tilille:
FI82 5730 0820 3935 40 (kuitti mukaan).
Paikanpäällä on mahdollista ainoastaan käteismaksu.
Lisätietoja ja ilmoittautumiset mielellään heti, mutta viimeistään 21.2. mennessä Annikki Sangi, aappola@yahoo.fi, 050369 6704.

Kokoustarjoilujen vuoksi myös pelkästään kokoukseen osallistujien on ilmoittauduttava.

Kolbmalaiset toivottavat teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi.

MERIMELONTAA 11.6.–12.6. 2016.
Helsingistä itään ja vierailu Vallisaareen

Suomenlahden saaristo Helsingistä itään tarjoaa loistavat puitteet melontaretkelle. Itä-Helsingin ja Sipoon saariston saaret ovat kallioisia ja vedet kirkkaita.

Retki alkaa Tahvonlahdesta klo 9 lauantaiaamuna. Pakkaamme varusteemme kajakkeihin ja suuntamme vesille. Lyhyen matkan päässä ovat Kuninkaansaari ja Vallisaari. Rantaudumme hiekkarannalle Kuninkaansaareen, jossa meidät vastaanottaa oppaamme Maija. Hänen johdollaan lähdemme tutustumaan tähän ainutlaatuiseen kohteeseen Helsingin edustalla.

Noin kolmen tunnin kierroksen jälkeen matka jatkuu itäänpäin. Olosuhteista riippuen voimme valita suojaisemman reitin sisäsaaristossa tai meloa ulompana lähempänä avomerta. Yövymme jollain monista Itä-Helsingin ulkoilusaarista.

Sunnuntaina jatkamme matkaa Sipoon saaristossa ja lopetamme retken Kalkkirantaan, josta kuljetamme kaluston ja osallistujat takaisin Helsinkiin.

Melomme kumpanakin päivänä noin 5–6 tuntia ja pidämme matkan aikana useita taukoja vesillä ja saarissa. Melontamatka on 15–25 kilometriä päivässä kelistä ja ryhmästä riippuen. Retken hinta sisältää kajakit ja muut melontavarusteet. Yöpyminen tapahtuu omissa teltoissa ja ruokailut omalla muonituksella.

Retkelle osallistuminen edellytyksenä on melonnan alkeiskurssi tai vastaavat taidot sekä aikaisempaa retkeilykokemusta.

Mukaan mahtuu 15 osallistujaa. Tarkemmat ohjeet toimitetaan osallistujille ilmoittautumisen jälkeen.

Retki alkaa lauantaina klo 9.00 Tahvonlahdelta ja palaamme takaisin Helsinkiin sunnuntaina klo 20 mennessä.
Hinta 149,-/hlö sis. alv. 10%

Ilmoittautumiset: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, +358 40044 4229

PATIKOINTIVIIKKO
Kreetalla 24.4.–1.5.2016

Patikointiviikon hinta 790 € /henkilö + lennot n. 180 €,
(Norwegian, tilanne 8.8.2015)

Ryhmän koko on max. 15 hlöä (HUOM. paikkamäärää saatu lisättyä), paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Avustan myös tarvittaessa lentojen varauksessa.
Oppaana ja matkanjohtajana toimii Kavtsin jäsen, Erä ja luonto-opas, Antti Teerisuo.
Vastuullinen matkanjärjestäjä, hotelli sekä kuljetusasioista vastaava yritys Kreetalla on Fysimera Oy. (http://fysimera.com/fi_index.html)
Ilmoittautumiset ja kyselyt.
Antti Teerisuo,
antti.teerisuo@gmail.com, +358 400 444229

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu ja Polku-lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja: Kari Halinen
Koulutie 32 B15, 43500 KARSTULA
puh. 0400 483 885
kari.halinen @tunturilatu.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi
Tiedotustoimikunta 2015:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Paul Pakarinen
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2016:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**4.3.**	**15.4.**
3	**29.7.**	**9.9.**
4	**28.10.**	**25.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta, puh. 044 722 6301 tai jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20,
00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Tea Ahjosaari

Kirpeä –22-asteisen pakkasaamun sinistä kajoa Nammalakurusta lähtiessämme.

Kolbma kaamoksessa Hetasta Susikyröön

Oli juhlavaa herätä Rovaniemellä kinosten keskellä. Etelässä ei vanhan vuoden puolella juuri lumilla juhlittu.

Kaikki neljä vaeltajaa olimme samassa tilanteessa, matkaan lähdettiin kylmiltään ilman hiihtoharjoittelua. Ehkä se sittenkin oli etu, sillä lihasmuistissa tuntui olevan hyvin edellinen huhtikuinen vaellus ja vaellussukset.

Lähes vuorokauden matkustamisen jälkeen yövyimme Hetassa ennen maastoon lähtöä. Pimeän selkään ei huvittanut lähteä.

Vaellus kiteytyy hyvin lukemiin 0–20 pakkasta, tuulta ja näkyvyyttä.

Ensimmäinen ja viimeinen päivä olivat värien puolesta parhaat ja myös kylmimmät. Väliin mahtui muutaman tunnin nollakeli, mukavaa pikkupakkasta, nollanäkyvyyttä pilvessä hiihdettäessä, kaksi päivää kovaa vastatuulta ja pöllyävää lunta sekä uudenvuoden yön myrsky Tappurin kämpällä.

Reittimme oli Hetta -Pyhäkero AT(yö)-Sioskuru AT-Tappuri AT(yö)-Rautuoja AT(yö)-Pahakuru AT-Hannukuru AT(yö)-Suaskuru kota-Montell AT-Nammalakuru AT(yö)-Montell-Susikyrö, yhteensä noin 65 km.

Hiihtäjien ja kelkan jälkiä oli merkityillä reiteillä koko ajan. Kuljimme pääosin talvireittiä noudatellen, paitsi Tappurilta teimme koukkauksen Outtakan länsipuolelle Rautuojalle omia latuja hiihtäen.

Hanki kantoi yllättävän hyvin. Ainoastaan Rautuojan kuru oli melkoisen upottavaa. Pikkuisen pukkasi tulla hiki, kun lähdimme nousemaan kurusta kohti Pikku-Outtakan satulaa. Tunturissa tietysti sai mennä mistä vaan, ihan ei kävellä kestänyt, mutta suksia kantoi hyvin. Lunta oli 50-60 cm. Purot olivat monin paikoin auki ja soillakin näkyi paljon sulia kohtia. Järvien ja lampien jäillä oli vettä lumen alla.

Eläimiä ja lintuja näkyi tosi vähän. Parissa paikkaa muutamia poroja, kettu, palokärki ja muutaman kuukkelin parvi. Metsäalueilla oli kyllä jälkiä runsaasti.

Muita vaeltajia näimme moneen otteeseen, viitisen ryhmää. Ruuhka-aikoina tällaisilla suosituilla reiteillä hyvä jos kättä ehditään nostaa ohi mennessä, mutta kaamosaikaan vaeltajat pysähtyvät luontevasti tarinalle vastaantulijoiden kanssa. Ja kaikilla on yhteiset kiinnostuksen aiheet: millaista säätä on tiedossa ja onko jälkiä?

Teksti **Hanna Sinilehto**
Kuvat **Mikko Suominen** ja **Tea Ahjosaari**

Varoituskyltti lumivyöryvaarasta Haaravaarankurussa.

Päiväretkellä maastontiedustelussa Pyhäkeron eteläpuolella.

Tykkylumen ja kuuran peittämä yksinäinen puu ylhäällä avotunturissa.

Saivokeron rinteellä, taustalla Pallastunturit. Vasemmalla näkyy Nammalakurun autiotupa.